

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Turkije betreffende het internationale wegvervoer; Ankara, 21 mei 1971

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDS ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 17 januari 1972.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 21 januari 1972.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 20 februari 1972.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 21 mei 1971 te Ankara tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Turkije betreffende het internationale wegvervoer (*Trb.* 1971, 123).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
N. SCHMELZER.

Toelichtende nota

In verband met het streven van de Regering om met een zo groot mogelijk aantal landen bilaterale overeenkomsten betreffende het internationale wegvervoer af te sluiten, hebben ook tussen Nederland en Turkije onderhandelingen plaatsgevonden, welke tot de onderwerpelijke Overeenkomst hebben geleid. Reeds eerder kwamen soortgelijke overeenkomsten tot stand met Denemarken (*Trb.* 1957, 237), Zweden (*Trb.* 1957, 216), Oostenrijk (*Trb.* 1959, 73 en 74), Zuid-Slavië (*Trb.* 1966, 215), Tsjechoslowakije (*Trb.* 1967, 200), Roemenië (*Trb.* 1968, 57) en het Verenigd Koninkrijk (*Trb.* 1969, 172). Voor een meer gedetailleerde uiteenzetting van de motieven welke hebben geleid tot de totstandkoming van deze overeenkomsten, moge worden verwezen naar de toelichtende nota's bij de overeenkomsten met Zuid-Slavië (Bijl. Hand. II 1966/67 - 9009) en Tsjechoslowakije (Bijl. Hand. II 1967/68 - 9483).

Met betrekking tot de onderhavige overeenkomst kan het volgende worden opgemerkt.

In de huidige situatie worden voor het vervoer tussen beide landen in beginsel geen bijzondere vervoervergunningen vereist.

Ter bevestiging van de bestaande toestand blijft het vervoer van personen vrijgesteld van een vergunning. Als gebruikelijk vormen de geregelde autobusdiensten hierop een uitzondering. Hiervoor blijft een vergunning van beide landen vereist.

Ten aanzien van het goederenvervoer is bepaald dat het vervoer tussen beide landen, het transitovervoer en het derde-landenvervoer noch aan een vergunningenstelsel, noch aan een contingentering is onderworpen. Zoals gebruikelijk is ook in deze overeenkomst een verbod opgenomen tot het verrichten van binnenlands vervoer op het grondgebied van het ene land door vervoerders, gevestigd in het andere land.

Voor het goederenvervoer is in een wederzijdse vrijstelling voorzien van de specifieke vervoerbelasting en de motorrijtuigenbelasting. Ook geldt een vrijstelling van invoerrechten voor brandstof, die zich in het reservoir van de voertuigen bevindt.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

In de overeenkomst is een bepaling opgenomen, welke inhoudt dat indien de nationale wetgeving van het ene land zulks voorschrijft, een bijzondere toestemming is vereist voor het vervoer van personen en goederen van dat land met een voertuig, dat is ingeschreven in het andere land, naar dit andere land of een derde land.

Indien nodig, kan een gemengde commissie worden ingesteld, welke uitvoeringsmaatregelen voor het vervoer zal vaststellen en alle vraagstukken zal trachten op te lossen die zich mochten voordoen bij de toepassing van de onderhavige overeenkomst.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,

R. J. H. KRUISINGA.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

WESTERTERP.

De Staatssecretaris van Financiën,

W. SCHOLTEN.